

Ordnung maa forbeholdes en anden Lovgivning end den, hvorom der i dette Dieblik er Tale. — Hvad det i det andet Thing meget omdebatterede Spørgsmaal om Havnevæsenet angaaer, da maa jeg unøgtelig udtale, at jeg har overordentlig store Betænkneligheder ved at tiltræde den Ordning, der her er foreslaaet, nemlig at lægge Havnevæsenet ind under Byraadet, saaledes at det kommer til at berode paa dettes Forslag, hvilke Taxter der skulle fastsættes. Det vil være Enhver, som er nøie inde i Kjøbstadsforholdene, bekendt, hvor overordentlig stærk Bysten er hos Indvåanerne i disse til at faae lave Havnetaxter. Saadanne lave Havnetaxter, som baade de Handlende og de Afkehandlende bestandigt fordrer, vil Byraadet ofte see sig nødfaget til i en langt høiere Grad at gaae ind paa, end Havnecommissionen i dette Dieblik er nødfaget til. Det er saa nødvendigt at holde Havnenes Deconomi adskilt fra Byernes hele Deconomi, idet det er ganske andre Interesser, der skulle varetages i det ene Tilfælde end i det andet, at jeg ikke kan nægte, at jeg anseer det for noget betænkeligt at gaae ind paa Lovforslagets Bestemmelser om Havnevæsenet, men da jeg godt seer de Vanffeligheder, der ere forbundne med at røre ved dette Punkt, og da jeg virkelig ønsker, at Lovforslaget maa blive til Lov, vil jeg ikke tillade mig at stille noget Endringsforslag i saa Henseende. — Hvad § 16 angaaer, da findes der i den en Bestemmelse, som jeg ikke rigtigt kan forsones mig med. Det er jo, som jeg i Begyndelsen af, hvad jeg har tilladt mig at fremsætte, udtalte, et af Die-medene med nærværende Lovforslag, at flaffe Borgerne Bestyrelse ligeoverfor deres Communalbestyrelse med Hensyn til Skattepaaligningen derved, at den Bevilling, som Communalbestyrelsen efter nøie Overveielse har fundet nødvendig til at bestride Aarets Udgifter, ikke kan forandres; denne Bevilling skulde jo være en Finantslov for Communalbestyrelsen, som ikke kunde forandres; men dette Diemed vil jo fuldstændigt kunne tilintetgjøres derved, at Byraadet faaer Ret til at gaae udenfor Overflaget, og at det skal kunne tage Beslutninger, saavidt jeg erindrer, ubegrænsede Beslutninger, om hvilke Udgifter den vil afholde udenfor Overflaget, blot naar den har tænkt derover i otte

Dage. Dette giver virkelig kun ringe Bertryggelse for, at det Diemed, som skulde opnaaes ved Overflaget, virkelig vil blive opnaaet. Det forekommer mig, at Byraadet ikke burde have Ret til at gaae udenfor Overflaget, undtagen naar Indenrigsministeren approberede Udgiftens Nødvendighed. Man vil nu vel sige: „Du taler jo her for en Indskrænkning af Byraadets Frihed.“ — Ja, det er ganske vist; men jeg taler for den i Skattebyernes Interesse, og det er dog Skattebyernes Interesse, som i en meget væsentlig Grad skulde paaagtes ved dette Lovforslags Bestemmelser. — Jeg kunde have lyst til at henstille til den høitærende Minister — uden at jeg dog i saa Henseende tør gjøre Fordring paa noget Svar —, om der fra Ministeriets Side skulde være Noget til Hinder for, at Hospitaller og milde Stiftelser, der ligge i Kjøbstæderne, komme til at gaae ind under Byraadets Bestyrelse. Det vil erindres, at noget Saadant var foreslaaet, da Lovforslaget om en overordnet Communalbestyrelse var for i en tidligere Session, og at det af den daværende Indenrigsminister var tilsagt, at der ikke fra Regjeringens Side skulde være Noget til Hinder for at fremme en saadan Reform. Rundt om i Kjøbstæderne findes der jo milde Stiftelser og Hospitaller, hvormed Communalbestyrelserne ikke have det Mindste at bestille, og som ligge under Stiftøvrigheden, skjøndt de dog deels ere indrettede ved Gaver fra Byerne, deels alene skulle tjene til Byernes Fordeel. Det forekommer mig, at saadanne Stiftelser helst burde gaae ind under Byraadet eller Communalbestyrelsen tilligemed alle de øvrige reent communale Anliggender. — Jeg kunde ligeledes ønske at fremsætte den Ytring, at det vilde være heldigt, om der i nærværende Lovforslag, som skal bestemme Communalbestyrelsernes Myndighed, fandtes en lignende Bestemmelse som den, der indeholdes i mange fremmede Communallove, den nemlig, at Statsstyrelsen skal give sit Samtykke, naar der skal nedbrydes eller gjøres Forandringer ved offentlige Monumenter og Aldtidsmindesmærker. Vi have jo seet, at der i flere Byer, hvor der endnu var det Slags Bygninger, ikke, idetmindste for endeel Aar siden, var megen Sands for at vedligeholde saadanne Mindes-